

יואב מורי ורבי

עמי גלעד

"דובנוב", שם הדריך עם **מירה**, במשך שנים כמה פעמים בשבוע.

בינתיים סיימה להקת הפועל תל אביב את הופעותיה, אולם החלל הריק שנוצר לא נמשך זמן רב עד שהוקמה להקת המחול: "פעמי מחול" אותה הדריך **יואב** אשריאל בהעלותו כוריאוגרפיות מרהיבות שהועלו על בימות רבות ברחבי ישראל. בלהקת "פעמי מחול" איפשר לי **יואב** להופיע כרקדן בחלק מהופעת הלהקה וכמובן כנגן.

עם התקרב מועד גיוסי לצה"ל, שכנע אותי **יואב** לגשת למבחן ללהקת הנח"ל. צייתתי להצעתו ניגשתי למבחן והתקבלתי ללהקה שנחשבה לטובה ביותר בין הלהקות הצבאיות באותן שנים.

מירה אשריאל ראתה גם היא את הפוטנציאל הטמון בי כנגן אקורדיון, יחד איתה נסעתי לבית הספר החקלאי "עיינות" שם נהגה להדריך חוגים לריקודי עם מידי שבוע.

תקופה נפלאה זו פתחה בפני דלתות נוספות בהן ליווי החוגים לריקודי עם שהתקיימו בבית לסין בתל אביב בהדרכת תרצה הודס, וליווי משלחת ישראל ל"פסטיבל הנוער הדמוקרטי" שהתקיים בווינה בירת אוסטריה.

כששמי כאקורדיוניסט מצא דרכו אל **יונתן כרמון** ז"ל, צורפתי ללהקתו עימה יצאתי לסיורי הופעות באירופה, ארה"ב, קנדה, מרכז ודרום אמריקה ודרום אפריקה.

נסיעותי מחוץ לגבולות ישראל ניתקו אותי מכל פעילות עם **יואב** אולם הקשר האישי נותר לאורך כל השנים.

בתחילת שנות החמישים הייתי בנעורי. מלבד היותי תלמיד בבית הספר התיכון מקצועי "שבח" בתל אביב, הייתי, כשאר הנערים בגילי, תר אחר פעילות תרבותית לבני גילנו. כך מצאתי עצמי מעורב בתנועת הגדנ"ע שם נחשפתי לראשונה לתחום שלא הכרתי קודם לכן - ריקודי עם ישראליים.

הצטרפתי למעגלים, לשורות ולזוגות כשרגלי מצאו במהרה את הצעדות הנצמדות לכל ריקוד ומכאן והלאה הפך הרגל זה ל"חידק ריקודי עם" שדבק בי בעוצמה. האהבה שפיתחתי לריקודי העם הייתה כמו הפתגם: "עם האוכל בא התיאבון". בחיפוש אחר חוגים נוספים לריקודי עם נחשפו בפני החוגים שהתקיימו בבית הפועל ת"א שבמורד רחוב אוסישקין בצפון תל אביב, למרבה השמחה התגלו חוגים אלה, שהודרכו על ידי **מירה ויואב אשריאל**, כחוגים הגדולים ביותר בישראל.

מידי יום ג' בשבוע, רקדתי במשך שלוש שעות תמימות, ותאבוני לריקודים שנרקדו ולא לה שכלמדו בהדרכה מהמשובחת ביותר בידי צמד **האשריאלים** - טפח. כשהתגלה לי חוג נוסף שהתקיים בחצר קפה "בוסתן", סמוך לכיכר דיזנגוף, התוסף אף זה ללוח הזמנים, כשההנאה והסיפוק אינם יודעים גבולות.

בהיודע **ליואב אשריאל** שאנוכי מנגן באקורדיון, הוריד אותי מרחבת הריקודים בבית הפועל תל אביב וביקש שאקח את האקורדיון ואנגן ריקודים אחדים. המבחן נחל הצלחה מרובה ומכאן והלאה הופקדתי כנגן האקורדיון המלווה את כל החוגים. תוך כדי הנגינה בחוגים **יואב** לימד אותי את תורת הליווי הרצויה כשהדגש מופנה למהירויות הדרושות לכל ריקוד וכן האווירה בנגינה שמטרתה לדרבן את רוקדים ליצירת מצבי רוח תואמים לריקודים. זו הייתה ראשית דרכי לבית הספר ל"לימוד ליווי ריקודי עם" שפתחה בפני קריירה עשירה רבת שנים.

עם התפתחותי בנגינה לחוגים, צורפתי ללוות את להקת המחול של הפועל תל אביב בחזרות ובהופעות. להקה זו הייתה הפופולרית והמפורסמת ביותר בישראל באותה תקופה והשם **יואב אשריאל** צבר משמעות שעלתה מיום ליום. הפופולריות של החוגים בבית הפועל תל אביב הניבה רעיון להקליט אחת לחודש הרקדה חיה שנועדה לשידור ב"קול ישראל" תחת השם: "לרוקדים הידד".

עם סגירת החוגים בבית הפועל תל אביב העתיק **יואב** את פעילותו לבית הספר "אחד העם" ולאחר מכן לבית הספר

"בהיודע **ליואב** אשריאל שאני מנגן באקורדיון, הוריד אותי מרחבת הריקודים בבית הפועל תל אביב וביקש שאקח את האקורדיון ואנגן ריקודים אחדים"

יואב, עמי והאקורדיון